

[Jens Thomsen.]

mit Parti, gaaende ud paa, at vi varetager Kapitalisternes Interesser, fuldstændig ubegrundet. Vi kræver en retfærdig Behandling af dem, der ikke misbruger Kapitalens Magt. Men desværre findes der mange, som kan taale en yderligere Beskatning, fordi de misbruger Kapitalens Magt. Men det er jo dem, der beskyttes af Regeringen, og derfor er der vel ringe Haab om, at vor Henstilling tages til Følge. Ingen kan dog fremføre fornuftige, saglige Indvendinger imod den.

Det ærede Medlem Hr. Retoft udtalte for et Øjeblik siden, at Socialdemokraterne ikke vilde gaa med til en Præferencestilling for Landbruget. Vi ønsker heller ingen Præferencestilling for Landbruget. Men under første Behandling oplyste den ærede Ordfører for Socialdemokraterne, at det var Bank-, Forsikrings- og Industriselskaber, der særlig har lukreret paa andres Bekostning, og han oplyste, at Forrentningsprocenten for Industrien i Sammenligningsaarene var følgende: I 1931 7 pCt., i 1932 7,6 pCt. og i 1933 9,7 pCt. Naar vi over for disse Forrentningsprocenter stiller de Forrentningsprocenter, som Landbruget har opnaaet i Sammenligningsaarene, ser vi jo en himmelraabende Forskel paa de to Indtjeningsmuligheder, der her foreligger. Og tilmed er, som det ærede Medlem gav Oplysning om, Industriens Forrentningsprocenter vistnok opgivet for lave. Men lad os gaa ud fra, at de er rigtige. Saa viser det sig, at der over for den gennemsnitlige Forrentningsprocent i Industrien, 8,1 pCt., staar en gennemsnitlig Forrentningsprocent i Landbruget af 0,8 pCt. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem hurtigt vil forstaa, at der er en stor Forskel paa disse to Forhold i Sammenligningsaarene. Hvis der derfor ikke foretages noget ekstraordinært, saa vil det være Industrien, der her har en betydelig Præferencestilling frem for Landbruget; men det er et Spørgsmaal, jeg senere skal komme tilbage til, naar jeg motiverer vort Ændringsforslag.

Den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at alle Partier sidste Aar var enige om Konverteringen. Men den blev ikke gennemført, og Bankerne var Skyld i Strandingen. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Clausager: Er Bankernes Magt større end de 4 store Partiers her paa Rigsdagen? Det ærede Medlem Hr. Clausager efterlyser Regeringens Rentelettelse. Jeg vil derfor gerne spørge, hvorfor Venstre ikke støttede mit Partis Rentesænkningens forslag, da det forelaa til Behandling. Havde Venstre ogsaa

den Dag mindet Regeringen om Spørgsmaalet, havde Regeringen maaske taget Venstre paa Ordet. Jeg bemærkede i alt Fald, at det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) udtalte, at Venstre gik imod Rentesænkningen, men til Trods derfor efterlyste det ærede Medlem Hr. Clausager den. Jeg tvivler ikke om, at der er adskillige af Venstres Medlemmer, der gerne vilde støtte Landboforeningernes og Husmandsforeningernes Krav om Rentesænkning, men det er vel noget farligt at efterlyse en Rentesænkning, naar Far ikke vil have den; de Konservative vil jo ikke medvirke til en Rentesænkning. Det var derfor paafaldende, at Venstre søgte deres Støtte til at holde mit Partis Repræsentant uden for Udvalget om Rentesænkning. Der er maaske enkelte Vælgere, der vil finde en Modsætning mellem Venstres Ord og Venstres Gerninger i dette Forhold.

Det ærede Medlem udtalte ogsaa ved første Behandling af disse Lovforslag, at mange Skatteydere vilde ved Selvangivelsen anstrenge sig for at komme under Grænsen for Merindkomstbeskatningen. Som gammel Kommunalmand vil jeg dog gerne advare Skatteyderne mod Overanstrengelse i den Retning af Hensyn til deres egen Økonomi, for det er jo en ikke helt billig Sag, naar det kommer dertil, at de skal betale Skattebøder. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte: det er dem med Valutaattesterne, vi skal have fat i! Det er jo rigtigt, men er det da ikke meningsløst, at Lovgivningsmagten giver meget med den ene Haand for at tage en Smule igen med den anden? Som jeg udtalte ved første Behandling, rammer Merindkomstbeskatningen dem uretfærdigt, der har haft en særlig lav Indtægt i Sammenligningsaarene. Derfor har mit Parti stillet et Ændringsforslag for at fjerne en meget stor og paaviselig Uretfærdighed, der beror paa, at Landbruget har haft Kriser netop i Sammenligningsaarene. Det er en fremtrædende Venstremand, der har bedt mig om at drage dette Spørgsmaal frem, og jeg haaber derfor, at selv om det ikke er saa mange Stemmer, der er interesseret i dette, de demokratiske Partier og navnlig da Venstre vil støtte vort Ændringsforslag. Landbrugets gennemsnitlige Forrentningsbyrde ligger ved mindst 5 pCt., og vort Ændringsforslag gaar derfor ud paa, at de Landmænd, der skal betale Merindkomstskat, skal ved Beregningen af denne have deres Skatteindtægter i Sammenligningsaarene forhøjet med et Beløb, udgørende Forskellen mellem den af Landøkonomisk Driftsbureau for